

EL GANXO

Qüestió de models

Ho va dir en Toni Farrés, exalcalde de Sabadell, durant la xerrada organitzada pel col·lectiu el Ganxo, el divendres 15 d'abril passat. "A Catalunya, ens cal un nou model que situï el coneixement i les comunicacions com a motor de desplegament social". La situació que va dibuixar el prestigiós exalcalde de Sabadell (ciutat que darrerament ha ocupat primeres pàgines i no pas justament en les seccions de cultura o tecnologia dels diaris!) es pot definir en una idea central: si el model de creixement industrial del segle passat va generar a Catalunya unes plusvàlues econòmiques que van ser aprofitades i païdes per crear una certa idea de país, ara ens cal un nou model que ens capaci per continuar aquest cert sentit nacional. Resumint, que una base adequada de creixement econòmic és el fonament de la necessària vertebració social i nacional. La pregunta es centra en saber si el creixement econòmic actual és adequat, si s'adapta a la realitat del moment i si realment assenta les bases per un futur socialment prometedor. En Toni Farrés ens va posar en guàrdia. Diu que no. Va explicar amb dades i dates que l'incompliment sistemàtic de les directives i els consells europeus sobre el coneixement de les tecnologies de la informació al

nostre país seran un llast implacable i que, si les autoritats del ram no hi posen mans i mànigues, ja anem irreversiblement cap al fracàs telecomunicatiu. I que sense un desenvolupament eficaç de les polítiques de generalització de la tecnologia de les comunicacions, la nostra economia se'n ressentirà, perdrem pistona. Ep, "i aquesta migradesa futura en la generació econòmica no ens aportarà el temps necessari per repensar el país per uns quants anys més, com s'ha fet sempre", va concloure. Una xerrada ben instructiva.

En Vicenç Relats, periodista ben conegut, va elaborar un text de presentació d'en Toni Farrés ben documentat, que ens va acostar una figura emblemàtica de la política (i ara del procés de transformació tecnològica) del país.

Model islàmic

La darrera activitat del Ganxo ha estat la xerrada protagonitzada per Dolors Bramon, doctora en Filologia Semítica i en Història Medieval per la Universitat de Barcelona, on és professora de filologia semítica i hi imparteix classes d'islamologia, de llengua àrab i d'història d'Al-Andalus i de l'Islam. I, és clar, el tema que va tractar va ser l'Islam. Que poques coses que en sabem d'aquest món i tan proper que l'hem tingut sempre! La doctora Bramon és una persona molt eloqüent i, a més, una veritable autoritat en aquests temes. Sens dubte, un luxe per nosaltres que la vam sentir.

I, evidentment, el sentit genèric de la seva xerrada només va apropar-nos grosso modo als trets distintius de la tercera religió monoteïsta (ep, diem tercera en un ordre cronològic!). Les tres religions, la jueva, la cristiana i la musulmana participen, en una mena de successió, d'una gran part dels mateixos protagonistes que són considerats com a figures més o menys crucials per a cada creença. Així Jesucrist serà pels creients en l'Islam com a un dels principals profetes,

elganxo us convida a la xerrada de

Dolors Bramon i Planas

Doctora en Filologia Semítica i en Història Medieval per la Universitat de Barcelona on es Professora de Filologia Semítica i hi imparteix classes d'islamologia, de llengua àrab i d'història d'Al-Andalus i de l'Islam. Membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans des del 1996. També és membre, entre d'altres, de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i de la Societat Catalana d'Estudis Hebraics, ha publicat nombrosos articles i diversos llibres.

Una visió general de l'Islam

elganxo

ajuntament

a la Fàbrica
Dilluns 16 de maig
a 2/4 de 8 del vespre Santa
Eulària de Ronçana

com els llibres antics de la tradició jueva són inclosos en les creences del cristianisme. Aquesta continuïtat va fer dir a Dolors Bramon que "el Déu dels jueus, el Déu dels cristians i el Déu dels musulmans és el mateix Déu, designat en diferents llengües". Les diferents revelacions i la consideració que els dipositaris originals d'aquells preceptes i aquella veritat hagin traït o malinterpretat les veritats que s'hi exposen són l'origen de les següents manifestacions religioses, del judaisme al cristianisme, i del cristianisme a l'Islam, que traduït vol dir "submissió a la voluntat de Déu". Dir això té un sentit perquè mentre que les dues primeres religions són fruit de la il·luminació dels evangelistes, el dogma musulmà ens diu que l'Alcorà, el va dictar directament Déu. Això vol dir que va utilitzar la llengua aràbiga clàssica deliberadament i que, per tant, té una significació pels creients que a nosaltres, fills d'una altra tradició, se'ns escapa.

La doctora Bramon va fer veure que l'islam és ben ric en interpretacions i manifestacions i que, com les altres grans religions, ha estat utilitzada sovint per justificar l'injustificable. Vaja, que si a ningú se li acut un titular de diari que digués "Els assassins del catòlic Pinochet" és perquè no hi ha l'interès de remarcar-ne aquest tret seu, tan discutible.